

หลักนิยมการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก นาวิกโยธินสหรัฐฯ จากอดีตถึงปัจจุบัน

คำว่า "หลักนิยม" (doctrine) มาจากคำ "doctrina" ในภาษาลาติน ซึ่งแปลว่า คำสั่งสอน คำแนะนำ หลักนิยม สืบทอดมาจากรากฐานความเชื่อตามคำสั่งสอนที่สั่งสอนกันมา เคยมีผู้แปล doctrine ว่า ลัทธิ หลักคำสั่งสอน อันเป็นความเชื่อ และเป็นที่ยอมรับของผู้คน โดยสาระสำคัญแล้ว หมายถึง "สิ่งที่เราเชื่อ" (What We Believe) โดยหลักนิยมนั้น จะมีความเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน ของหลักการสงคราม ประวัติศาสตร์สงคราม การทดลอง ใช้กับหน่วยปฏิบัติ และการนำไปใช้ในการปฏิบัติการจริง โดยจะมีวงรอบในการทบทวน เช่น ในการปฏิบัติการต่าง ๆ ในสถานการณ์ปัจจุบันหลักนิยมเดิมอาจจะใช้ไม่ค่อยได้ผล เนื่องจากสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป เช่น เทคโนโลยี สภาวะเศรษฐกิจ การเมือง หรืออาจจะได้จากการศึกษาบทเรียนจากการรบจากเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ออกมาเป็นหลักนิยมใหม่ หรือหลักนิยมที่ได้ปรับปรุง ทบทวนแล้ว

อย่างไรก็ตาม ความหมายที่ชัดเจนที่สุดและเข้าใจ ได้ง่ายที่สุดของหลักนิยม ได้แก่

"หลักนิยม" คือ สิ่งที่เราเชื่อว่าเป็นหนทางที่ "ดีที่สุด" ในการทำกิจกรรมใด ๆ

Tentative Manual of Landing Operations คือ หลักนิยมการยกพลขึ้นบกเล่มแรกของนาวิกโยธิน สหรัฐอเมริกา ที่มีการนำมาใช้อย่างเป็นทางการครั้งแรก ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่ได้นำมาจากการเรียน จากการรบ (Lesson Learned) จากสมรภูมิกัลลิโพลี (Gallipoli Campaign) ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ ซึ่งนับเป็นการสูญเสียอย่างมากของกองทัพอังกฤษ จนภายหลังสงครามมีการยกเลิกหลักนิยมการยกพลขึ้นบกเนื่องจากการสูญเสียดังกล่าว (ภายหลังได้มีการ ทบทวน และก่อตั้งหน่วยให้กลับมามีขีดความสามารถ ในการยกพลได้อีกครั้ง) แต่ฝ่ายนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา กลับมองเห็นว่าบทเรียนนี้จะเป็นโอกาสอันดีในการ ปรับปรุงหลักนิยมในการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก ในกองทัพสหรัฐอเมริกา

ในวันที่ ๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๓๓ ได้มีการก่อตั้งหน่วย Fleet Marine Force ซึ่งประกอบด้วยกำลังทางเรือ และกองกำลังนาวิกโยธิน เป็นหน่วยที่มีภารกิจหลัก คือการปฏิบัติการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก และรบ นอกประเทศ โดยในห้วงเวลานั้นส่วนใหญ่จะปฏิบัติการยุทธ สะเทินน้ำสะเทินบก เพื่อยึดและรักษาพื้นที่สำคัญต่าง ๆ ไว้เป็นฐานทัพหน้าในการปฏิบัติการต่อไป แม้ว่าหน่วย

Fleet Marine Force จะมีทั้งกำลังทางเรือ และกองกำลังนาวิกโยธินอยู่ในโครงสร้างด้วยกัน แต่ก็ยังประสบปัญหาการปฏิบัติร่วมกันในช่วงต้นของการก่อตั้ง เนื่องจากยังไม่มีตำราหรือเอกสารที่จะใช้อ้างอิงในการที่จะต้องปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ร่วมกัน นาวิกโยธินก็ใช้ตำราของโรงเรียนนาวิกโยธินอ้างอิงในการปฏิบัติ ซึ่งในบางหัวข้อนั้นกำลังทางเรือไม่สามารถปฏิบัติได้

เครื่องหมาย Fleet Marine Force สำหรับกำลังพลทหารเรือที่ผ่านการทดสอบขีดความสามารถ เพื่อสามารถบรรจุลงหน่วยและปฏิบัติงานร่วมกับนาวิกโยธินในกองกำลังต่าง ๆ

เพื่อให้กำลังทางเรือและกำลังทางบกสามารถปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องซึ่งกันและกันในเดือนมกราคม ค.ศ. ๑๙๓๔ จึงมีการริเริ่มจัดทำร่างเอกสารการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบกขึ้นในชื่อว่า Tentative Manual Of Landing Operations โดยโรงเรียนนาวิกโยธินได้ตั้งคณะทำงานนำโดยอดีตผู้บัญชาการทหารนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา ลำดับที่ ๑๓ พลโท John Archer Lejeune ซึ่งในขณะนั้นอยู่ในช่วงเกษียณอายุราชการแต่ยังรับหน้าที่เป็นผู้อำนวยการหลักสูตรทางทหารอยู่ที่ Virginia Military Institute ในคณะทำงานยังประกอบไปด้วยกำลังพลจากนาวิกโยธิน ซึ่งมีทุกชั้นยศ จำนวน ๗๐ นาย กองทัพเรือ ๔ นาย และกองทัพบก ๑ นาย โดยเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์บทเรียนทางการรบในสมรภูมิ Gallipoli ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๑ และอีกหลาย ๆ สมรภูมิจนถึงทบทวนตำราเก่า ๆ ที่เข้าใจไม่ตรงกันหรือ

เกิดความสับสน เมื่อปฏิบัติแล้วปรับปรุงเนื้อหาให้สามารถปฏิบัติการโจมตีสะเทินน้ำสะเทินบกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พลโท John Archer Lejeune หัวหน้าคณะทำงานผลิตตำราการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก

หนังสือ Tentative Manual Of Landing Operations ได้จัดทำเสร็จในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๓๔ ซึ่งเนื้อหาภายในประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- ความสัมพันธ์ในการบังคับบัญชา (Command Relationship)
- การสนับสนุนด้วยปืนเรือ (Naval Gunfire Support)
- การสนับสนุนทางอากาศ (Aviation Support)
- การเคลื่อนที่จากเรือสู่ฝั่ง (Ship to Shore Movement)
- การรักษาหัวหาด (Security Beachhead)
- การส่งกำลังบำรุง (Logistics)

การปฏิบัติการทางเรือ ผู้บังคับการกองเรือเฉพาะกิจสะเทินน้ำสะเทินบก มีหน้าที่รับผิดชอบทุกกองกำลัง

ในกองเรือ ซึ่งกองกำลังหลักจัดมาจากหน่วย Fleet Marine Force และ Naval Support Group ในชั้น การปฏิบัติการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบกนั้น เอกภาพ ในการบังคับบัญชาอยู่ภายใต้ผู้บังคับการกองเรือ เฉพาะกิจฯ เพื่อให้ผู้บังคับการกองเรือสามารถให้แนวทาง หรือกำหนดกรอบในการปฏิบัติในชั้นต่าง ๆ แก่กำลังรบ ยกพลขึ้นบก เพื่อให้สอดคล้องและเป็นทิศทางเดียวกัน แต่สิ่งที่ยังขาดหายไปในรายละเอียดของความสัมพันธ์ ในการบังคับบัญชาจากหนังสือ Tentative Manual of Landing Operations คือ ขั้นตอนในการส่งผ่านอำนาจ และความรับผิดชอบในการบังคับบัญชานับตั้งแต่การ ปฏิบัติการที่ลึกเข้าไปในพื้นที่ฝ่ายตรงข้ามมาก ๆ หรือ ในการปฏิบัติการที่ใช้เวลายาวนาน แต่หลังจากมีการ ปรับปรุงตำราเล่มนี้แล้วมีการอธิบายรายละเอียดใน ขั้นตอนนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังได้นำบทเรียนจากการสูญเสีย โดยเฉพาะในขั้นตอนการเคลื่อนที่จากเรือสู่ฝั่งในสมรภูมิ Gallipoli อันเนื่องมาจากเป็นช่วงที่กำลังภาคพื้นจะกลายเป็นเป่าเคลื่อนที่ ที่มุ่งเข้าหาระยะยิงต่าง ๆ จากฝ่าย ตรงข้าม ซึ่งล่อแหลมต่อการถูกโจมตีอย่างมาก ทำให้ ในหนังสือ Tentative Manual of Landing Operations มีขั้นตอนในการยิงสนับสนุนต่าง ๆ ที่หนาแน่นจาก ปืนเรือ หรืออากาศยานที่สอดคล้องกับขั้นการเคลื่อนที่ จากเรือสู่ฝั่ง ไปจนกระทั่งขั้นการโจมตีเพื่อคุ้มครองกำลัง ภาคพื้น และสร้างสภาวะให้เกื้อกูลในการปฏิบัติบนฝั่ง ต่อไป

ในการส่งกำลังบำรุง Tentative Manual of Landing ได้อธิบายขั้นตอนการบรรทุกอุปกรณ์และสัมภาระต่าง ๆ ในเรือให้สอดคล้องกับความต้องการของกำลังรบ ยกพลขึ้นบกที่จะใช้บนฝั่ง เนื่องจากการขึ้นสู่เรือจะ สัมพันธ์กับการเคลื่อนที่จากเรือสู่ฝั่ง และการดำเนิน กลยุทธ์บนฝั่ง เช่น อะไรจะใช้ก่อนให้บรรทุกที่หลัง หรือ อะไรจะใช้ทีหลังให้บรรทุกก่อน เนื่องจากเรือรบใน สมัยก่อนยังไม่มีแท่นหมุนที่จะสามารถจัดระวางต่าง ๆ ใหม่ในระหว่างที่เรืออยู่ในทะเลได้

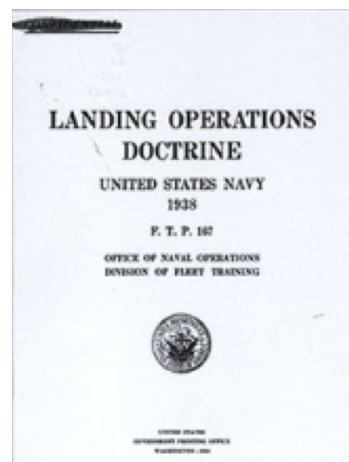

การยกพลขึ้นบกที่ Gallipoli

ในเดือนถัดมาตำรา Tentative Manual of Landing ถูกพิมพ์แจกจ่ายไปยัง Department of Navy หรือ ทบวงทหารเรือ โดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น Manual For Naval Overseas Operations

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๕ ได้มีการทบทวนตำราในส่วนเนื้อหา และปรับปรุงรูปเล่มโดยเฉพาะรูปภาพต่าง ๆ ให้มีความ ถูกต้องและสวยงามมากขึ้น เนื่องจากในหนังสือต้นฉบับ นั้น มีระยะเวลาในการจัดทำค่อนข้างสั้นจึงไม่สามารถ ลงรายละเอียดต่าง ๆ ได้ครบถ้วน นอกจากนี้ยังมีการ ปรับปรุงตำราให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่น

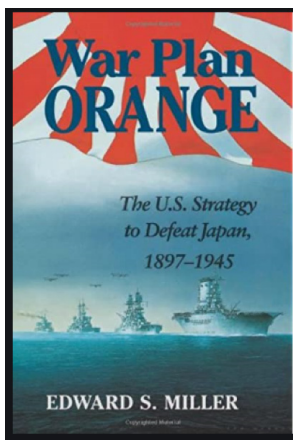
- ปี ค.ศ. ๑๙๓๘ ใช้ชื่อ Landing Operations Doctrine

Landing Operations Doctrine

- ปลายปี ค.ศ.๑๙๓๘ ใช้ชื่อ Fleet Training Publication (FTP) 167 ซึ่งถือได้ว่าเป็นตำราหรือหลักนิยมน่วมกันระหว่างทหารเรือกับนาวิกโยธิน การทดสอบหลักนิยมนต่าง ๆ จากตำรา

หลังจากที่หน่วย Fleet Marine Force ได้ถูกจัดตั้งขึ้น ๑ ปี หนังสือ Tentative Manual of Landing Operations ได้จัดทำสำเร็จ ขั้นตอนต่อไปเป็นการทดสอบความสมบูรณ์ของตำรา อันจะนำไปสู่การพัฒนาเป็นระเบียบปฏิบัติประจำ หรือ รปจ.ของหน่วย โดยได้ออกแบบการฝึก Fleet Landing Exercise หรือย่อว่าการฝึก FLEX เป็นเวลา ๗ ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๓๕ จนถึงปี ค.ศ.๑๙๔๒ เพื่อทดสอบความสมบูรณ์ของตำรา และเตรียมกำลังให้พร้อมรับภารกิจในการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบกที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า ซึ่งในขณะนั้นจักรวรรดิญี่ปุ่นได้มีการขยายกำลังอำนาจไปทั่วมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งอาจจะเป็นภัยคุกคามกับสหรัฐอเมริกาได้ตามแผน Plan Orange

ยุทธศาสตร์ในการเอาชนะญี่ปุ่น Plan Orange

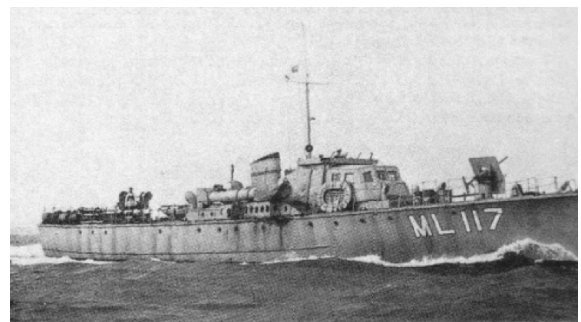
ปกติการฝึกยกพลขึ้นบกนั้น เป็นการฝึกประจำปีของกองเรือยกพลขึ้นบก ซึ่งแรก ๆ เป็นการฝึกเฉพาะภายในกองเรือเท่านั้น ต่อมาก็มีการพัฒนาจัดทหารนาวิกโยธินเข้าร่วมสังเกตการณ์ จนกระทั่งภายหลังสามารถเข้าร่วมการฝึกแบบเต็มรูปแบบได้ โดยเริ่มครั้งแรกพร้อมกับเป็นการทดสอบแนวคิดในการ

ยกพลตามหนังสือ ในปี ค.ศ.๑๙๓๕

ในการทดสอบการปฏิบัติการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบกครั้งที่ ๑ เกิดขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๑ มกราคม ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ค.ศ.๑๙๓๕ โดยมีเรือเข้าร่วมดังนี้

- เรือเร็วโจมตี (Cruiser) ๑ ลำ
- เรือพิฆาต (Destroyer) ๓ ลำ
- เรือประจัญบาน (Battleship) ๒ ลำ
- เรือลำเลียงพล (Transport) ๙ ลำ

สำหรับกำลังทางบกจัดจากนาวิกโยธินประมาณ ๑,๕๐๐ นาย ประกอบด้วย กรมทหารราบที่ ๕ และกองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๑๐ รวมถึงกำลังรบทางอากาศจากหน่วย Marine Air Group นอกจากนี้ยังมีผู้แทนจากการทหารบกมาร่วมสังเกตการณ์ฝึกด้วย ในการฝึกครั้งที่ ๑ นั้น เน้นการฝึกภาคสนามที่ชายหาด โดยในขั้นการเคลื่อนที่จากเรือสู่ฝั่งใช้กำลังพลเพียง ๑ กองพันผสมยกพลขึ้นบกเท่านั้น มีการฝึกประสานการยิงสนับสนุนจากอากาศยานทั้งใช้การยิงกราดจากทางอากาศ โจมตีด้วยควีน จนถึงการใช้ระเบิด แต่เนื่องจากเหตุผลในด้านความปลอดภัย จึงเป็นการฝึกยิงสนับสนุนในลักษณะยิงแห้ง (Dry Run) โดยใช้การร้องขอจากผู้ตรวจการณ์หน้าและผู้ตรวจการณ์ทางอากาศ ในการฝึกครั้งนี้มีการฝึกลำเลียงอาวุธและยุทโธปกรณ์ขนาดใหญ่ เช่น ปืนใหญ่สนามขึ้นฝั่งด้วยเรือ Motor Launch ขนาด ๕๐ ฟุต ด้วยการฝึกครั้งนี้ทำให้ได้ทราบขีดความสามารถและข้อจำกัดต่าง ๆ ของปืนเรือ เช่น วิถีกระสุน และชนิดของกระสุนที่เหมาะสมในการยิงสนับสนุนบนฝั่ง

เรือ Motor Launch

การฝึก FLEX ครั้งที่ ๒ (ค.ศ.๑๙๓๗) นั้น มีการทดสอบการขึ้นบกด้วยขนาด และประเภทของหน่วยต่าง ๆ ที่หลากหลาย มีการขึ้นบกทั้งแบบใช้ควีนกัมบัง และไม่มีควีนกัมบัง ปฏิบัติทั้งเวลากลางวันและกลางคืน รวมถึงทดสอบในเรื่องความต่อเนื่องในการส่งกำลังบำรุง โดยเฉพาะกระสุน และอุปกรณ์วิกฤติต่าง ๆ ที่คาดว่า จะต้องใช้เพิ่มเติมในหัวแรก ๆ ของการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก

บทเรียนสำคัญที่ได้จากการฝึกครั้งนี้คือ การใช้ควีนกัมบังระหว่างขึ้นการเคลื่อนที่จากเรือสู่ฝั่ง ควีนได้จางหายไปไม่ต่อเนื่อง หรือครอบคลุมได้ครบในทุกลื่น รวมถึงหากพิจารณาเรื่องทิศทางลมไม่ดีอาจทำให้ฝ่ายเราสับสนในพื้นที่ปฏิบัติการได้ เรือยิงสนับสนุนจะต้องนำบทเรียนนี้ไปพัฒนาระบบกระสุน หรือระบบอำนาจการยิงให้สามารถลดข้อจำกัดหรือข้อขัดข้องต่อไป

ในส่วนของการส่งกำลังบำรุงนั้น มีข้อขัดข้องในด้านความต่อเนื่องของการส่งกำลัง สิ่งอุปกรณ์ (สป.) ที่กระจายตามเรือต่าง ๆ ไม่สามารถส่งขึ้นฝั่งได้ เนื่องจากขาดแคลนนายทหารติดต่อประสานงานในแต่ละลำ (ภายหลังได้เป็นหลักนิยามให้เรือแต่ละลำจะต้องมีนายทหารการขึ้นสู่เรือ และนายทหารขนถ่ายทำหน้าที่ควบคุมการส่งกำลังบำรุงจากสิ่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่บรรทุกมาในเรือแต่ละลำ จนถึงปัจจุบัน)

การใช้ควีนสนับสนุนการขึ้นสู่ฝั่ง

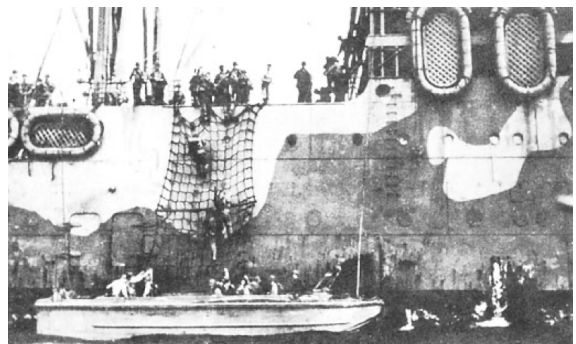
นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาการขึ้นบกในเวลากลางคืนจากการสับสนท่าบดที่ต่าง ๆ บนฝั่ง บางหน่วยมีการ

ขึ้นบกผิดพลาด และเป็นการยากที่จะกำหนดมาตรการควบคุมหน่วย เช่น เส้นแบ่งเขต เนื่องจากทัศนวิสัยไม่ดี และไม่คุ้นเคยกับภูมิประเทศ

การฝึก FLEX ครั้งที่ ๓ (ค.ศ.๑๙๓๘) มีการใช้หน่วย 1st Expeditionary Brigade ซึ่งเป็นระดับกองพลน้อย เข้ารับการฝึก รวมทั้งทหารบกได้ส่งกำลังมาเข้าร่วมการฝึก ๑ กองพันทหารราบ เพื่อเป็นกองพันต้นแบบในการฝึกการใช้ทหารบกยกพลขึ้นบกต่อไป

ในการฝึกครั้งนี้คลื่นลมรุนแรง จึงทำให้หลายครั้งต้องยกเลิกภารกิจ เนื่องจากเรือระบายพลต่าง ๆ ไม่สามารถปฏิบัติการได้ จากข้อจำกัดของการฝึกครั้งนี้ทำให้มีการจัดหาเรือ และยานพาหนะต่าง ๆ ที่สามารถทนต่อทะเลได้มากขึ้น

การฝึก FLEX ครั้งที่ ๔ (ค.ศ.๑๙๓๙) ผู้เข้ารับการฝึกมาจาก 1st Marine Brigade หรือกองพลน้อยที่ ๑ นาวิกโยธิน จัดกำลังพลประมาณ ๑,๔๐๐ นาย กองทัพบกส่งหน่วยระดับกองพลน้อย ซึ่งประกอบด้วย กรมทหารราบที่ ๑๘ และกองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๗ จัดกำลังพลรวมกันประมาณ ๑,๔๐๐ นาย ซึ่งครั้งนี้เป็นการฝึกยกพลครั้งสุดท้ายของกองทัพบก จนถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒

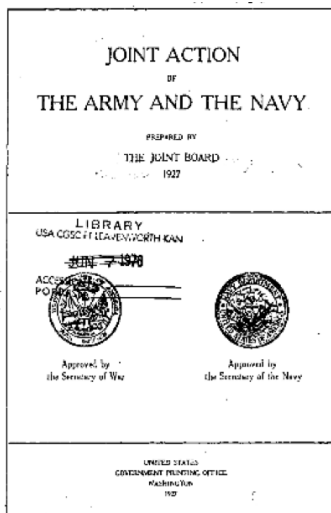

ภาพการฝึก FLEX ครั้งที่ ๓

การฝึกในครั้งนี้นี้ยังมีหัวข้อการฝึกสำคัญต่าง ๆ ครบถ้วน เช่น การเคลื่อนที่จากเรือสู่ฝั่ง การยิงสนับสนุนด้วยปืนเรือ การสนับสนุนทางอากาศ โดยเพิ่มความสมจริงมากขึ้น เช่น มีการจัดผู้เข้ารับการฝึกในสายฝายตรงข้ามหรือเป็นข้าศึก โดยจัดจากหน่วย

National Guard Regiment และกำลังทหารบกในพื้นที่ ทำให้สามารถรวบรวมบทเรียนสำคัญ ๆ จากการฝึกได้มากขึ้น เช่น ประเด็นการใช้ควีนในขั้นตอนการขึ้นบกนั้นจะสร้างความสับสนในพื้นที่ปฏิบัติการให้กับฝ่ายเดียวกันมากกว่าฝ่ายตรงข้าม

แม้ว่าการฝึกในครั้งนี้จัดการฝึกภายใต้กรอบงบประมาณที่จำกัดไม่สามารถจัดกำลังพล อาวุธและยุทโธปกรณ์รวมถึงเรือ ได้ตามโครงสร้างการจัดแต่หัวข้อการฝึก โดยเฉพาะขั้นสุดท้ายของการฝึกคือการส่งผ่านอำนาจในการบังคับบัญชา นั้นสามารถปฏิบัติโดยหน่วยรับการส่งมอบการบังคับบัญชาในการฝึกครั้งนี้คือ กองพลน้อยที่ ๒ กองทัพบก เพื่อทดสอบการปฏิบัติตามขั้นตอนตามตำรา Tentative Manual of Landing Operations ว่ากำลังพลที่เป็นทหารบกเมื่อศึกษาและฝึกตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามตำราแล้วจะสามารถปฏิบัติจริงได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการปฏิบัติเป็นไปได้ด้วยดี

เอกสาร Joint Action of the Army and Navy

จนกองทัพบกยอมรับหลักนิยมตามตำรา Tentative Manual of Landing Operations แล้วดำเนินการปรับปรุงหลักนิยมร่วม ทหารบก - ทหารเรือ ในเอกสาร Joint Action of the Army and Navy ซึ่งในสมัยนั้นเกิดสภาวะ Interservice Rivalry หรือการแข่งขันกัน

ระหว่างเหล่าทัพสูงมาก หลักการที่กองทัพเรือจะอยู่เหนือหรือเป็นผู้บัญชาการกองทัพบกนั้น ทางกองทัพบกไม่เห็นด้วย แต่หลังจากส่งกำลังพลเข้ารับการฝึกการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบกมา ๔ ครั้ง แล้วมีความเห็นพ้องว่าในการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบกจำเป็นต้องให้ทหารเรือเป็นผู้บังคับบัญชา หรือรับผิดชอบในภาพรวม

ในส่วนของสถานการณ์ฝึกนั้น ปกติจะใช้ตาม Plan Orange ซึ่งเตรียมไว้ใช้รบกับญี่ปุ่นที่เวคราห์แล้วว่าจะเป็นการภัยคุกคามเพียงชาติเดียวจากฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก แต่เหตุการณ์ในช่วงก่อนสงครามโลกมีสิ่งบอกเหตุหลายเหตุการณ์ที่ทำให้เห็นได้ว่าจะมีชาติอื่น ๆ ที่เป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่นอีก คือ เยอรมัน และอิตาลี ทำให้ต้องมีการทบทวน Plan Orange ใหม่

การฝึก FLFX ในครั้งที่ ๕ และ ๖ (ค.ศ. ๑๙๔๐ - ค.ศ. ๑๙๔๑) นั้น เป็นการฝึกซ้อมเพื่อนำไปใช้จริงในสงครามโลกครั้งที่ ๒ การฝึกในครั้งนี้มีการใช้เรือพิฆาต (Destroyer) ช่วยในการลำเลียงกำลังพล เนื่องจากไม่มีเรือระบายพลที่เพียงพอกับการฝึก (เรือต่าง ๆ ส่วนมากเข้าอยู่เพื่อตรวจและเตรียมความพร้อมต่าง ๆ) การฝึกครั้งนี้ส่วนมากจึงเป็นการฝึกแบบ Dummy หรือจำลองส่วนต่าง ๆ ให้ครบตามโครงสร้าง อย่างไรก็ตามในการฝึก ๒ ครั้งนี้ มีการทดลองการใช้เรือระบายพลแบบต่าง ๆ เช่น เรือ LCM เรือ LCVP เรือ LCPL มาใช้ในการยกพล

การฝึกยกพลขึ้นบกโดยใช้เรือ LCPL (Landing Craft Personnel Large)

We leave no one behind

การฝึก FLFX ครั้งที่ ๗ (ค.ศ.๑๙๕๒) เป็นการทดสอบทดลองการปฏิบัติต่าง ๆ ตามหลักนิยม จากตำรา Tentative Manual of Landing Operations ในครั้งสุดท้าย แต่เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมือง การทหารในขณะนั้น เกิดการขัดแย้งกันระหว่างกองทัพบก และกองทัพเรือในลักษณะแย่งกันสร้างผลงาน จึงทำให้ การฝึกทำได้ไม่ค่อยสมบูรณ์ แต่จากปัญหานี้เองทำให้เกิดบทเรียนจากการฝึกที่สำคัญ และเป็นหลักการที่ใช้กัน อยู่จนถึงปัจจุบันนี้คือ ก่อนจะปฏิบัติการยุทธสะเทินน้ำ สะเทินบกได้ต้องมีคำสั่งนโยบายขั้นต้น (Initiating Directive) จากหน่วยเหนือเสมอ เพื่อระบุความรับผิดชอบ อำนาจในการบังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาในแต่ละ กองกำลังจะได้ไม่ต้องมาทะเลาะ หรือขัดแย้งกันในภายหลัง จะเห็นได้ว่าการฝึกในแต่ละครั้งนั้น เป็นเวทีที่สำคัญ ในการทบทวนและปรับปรุงหลักนิยมให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ที่อาจเปลี่ยนไปจากช่วงที่มีการจัดทำตำรา หรือหลักนิยม แต่หากมองกลับมาที่ตัวหน่วยเรานั้นทำให้เกิดคำถามเพื่อนำไปสู่การพัฒนาได้ว่าในแต่ละปีเรามี การฝึกกี่ครั้ง แต่ละครั้งสัมพันธ์กับครั้งก่อน ๆ อย่างไร

ได้มีการทบทวนหลังปฏิบัติ (ทลป.) (After Action Review) หรือไม่ จริงจังแค่ไหน ได้นำผลการทบทวน ในครั้งก่อน ๆ มาปรับใช้หรือไม่ หากปรับแล้วดีหรือไม่ ได้มีการพิจารณาปรับปรุงตำรา หรือ รปจ.ต่าง ๆ ของเรา หรือไม่ เหล่านี้คือการนำไปสู่การปรับปรุงหลักนิยม **ที่**

<https://www.youtube.com/watch?v=IRdN4mjaadA>

<https://www.youtube.com/watch?v=UOGq5zhC7E4&pbjreload=101>

<https://www.iiimef.marines.mil/News/News-Article-Display/Article/1725781/not-all-docs-the-fleet-marine-force/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Fleet_Marine_Force_insignia

https://en.wikipedia.org/wiki/Fleet_Landing_Exercises

<https://www.ibiblio.org/hyperwar/USN/ref/Joint/index.html>